

Hymn Unii Europejskiej

Hymn Unii Europejskiej

ODA DO RADOŚCI

Muzyka: Ludwik van Beethoven (1770-1827)

Urodzony w Bonn (Niemcy) w rodzinie muzyka-alkoholika. Od 1792 do końca życia mieszkał w Wiedniu. Studiował kompozycję między innymi u Haydna, grał znakomicie na fortepianie. Dla swojej sztuki udało mu się pozyskać grono bogatych protektorów, mecenasów i przyjaciół. Od trzydziestego roku życia zaczął stopniowo tracić słuch, co stanowiło dlań wielką tragedię; musiał ograniczyć działalność koncertową i kontakty towarzyskie. Pod koniec życia mógł porozumiewać się z ludźmi jedynie w formie pisemnej. Mimo wszystko nie przestał jednak komponować, słysząc swe dzieła jedynie w wyobraźni.

O, ra - do - ści i - skro bo - gów,
kwie - cie E - li - zej - skich Pól,
świę - ta, na twym świę - tym pro - gu
sta - je nasz na - tchnio - ny chór.
Ja - sność two - ja wszy - stko - za - ćmi,
złą - czy - co - roz dzie - lil los, wszy -
- scy lu - dzie bę - dą bra - ćmi
tam, gdzie twój prze - mó - wi glos.

Słowa oryginału: Fryderyk Schiller (1759-1805)

Niemiecki poeta, dramaturg, teoretyk teatru, obok Johanna Wolfganga Goethego najznakomitszy reprezentant tzw. klasycy wiedeńskiej. Urodził się w rodzinie felczera wojskowego. Autor licznych ballad, wierszy lirycznych i dramatów. Jego twórczość świadczy o gorącym umiarkowaniu i wolności, stanowi wyraz nienawiści do panów feudalnych i wszelkiej tyranii możnych tego świata, nawołuje do bezkompromisowej walki o wolność i szczęście.

Przeład na język polski: Konstanty I. Gałczyński (1905-1963)

Urodził się w Warszawie. W czasie I wojny światowej mieszkał z rodzicami w Moskwie. W latach międzywojennych studiował filologię angielską i klasyczną na Uniwersytecie Warszawskim. Związany był z grupą „Kwadręga”. Współpracował również z piśmiennictwem satyrycznym „Cynik Warszawski”. W latach 1931-1933 pracował w konsulacie w Berlinie. Po roku 1939 związał się z prawicowym piśmiennictwem „Prosto z mostu”. W czasie wojny przebywał w obozach jenieckich na terenie Niemiec. Po wojnie współpracował z piśmiennictwem.

O, radości, iskro bogów,
kwiecie Elizejskich Pól,
święta, na twym świętym progu
staje nasz natchniony chór.

Jasność twoja wszystko zaćmi,
złączy, co rozdzielił los,
Wszyscy ludzie będą braćmi
tam, gdzie twój przemówi głos.

Ona w sercu, w zbożu, w śpiewie,
ona w splecie ludzkich rąk,
z niej najlichszy robak czerpie,
w niej największy niebios krąg.

Wstańcie, ludzie, wstańcie wszędzie,
ja nowinę niosę wam:
na gwiazdzistym firmamencie
bliska radość błyszczy nam.

Prapremiera IX Symfonii odbyła się 7 maja 1824, a dyrygujący, zupełnie głuchy kompozytor nie zdawał sobie zupełnie sprawy z entuzjazmu, jaki wywołała ona wśród słuchaczy. 12 stycznia 1972 r. Rada Europy wybrała aranżację muzyczną „Ody do radości”, jaką wykonał Herbert von Karajan, na swój hymn, natomiast jako hymn Unii Europejskiej funkcjonuje ona od 1986 r. Aranżacja Herberta von Karajana była utworem na fortepian, instrumenty dęte i orkiestrę symfoniczną. Cztery kraje unijne ufundowały Orchestre d'Harmonie des Jeunes de l'Union Européenne w 1988 r. w celu promocji nowych zadań unijnych. Co roku około siedemdziesięciu najbardziej utalentowanych muzyków instrumentów dętych w ramach tej orkiestry odbywa tournée po wszystkich krajach Unii Europejskiej. „Oda do radości” grana jest najczęściej 9 maja - w święto Unii Europejskiej. Można ją usłyszeć także podczas oficjalnych uroczystości i szczytów Unii. Wtedy towarzyszy jej zwykle hymn państwa, które w danym półroczu przewodniczy Unii Europejskiej.

ODA DO RADOŚCI

